

॥दुर्गा सूक्तम्॥

(तैत्तिरीयारण्यकम्/प्रपाठकः - १०/अनुवाकः - २)

जा॒तवे॑द॒से सु॒नवा॑म॒ सोम॑ म॒राती॑य॒तो नि॒दहा॑ति॒ वेदः॑ । स नः॑
पर॑ष॒दति॑ दु॒र्गाणि॒ विश्वा॑ ना॒वेव॒ सिन्धुं॑ दु॒रिता॑ऽत्य॒ग्निः ॥१॥

ताम॒ग्निव॑र्णां॒ तप॑सा॒ ज्वल॑न्तीं॒ वैरो॑च॒नीं क॑र्म॒फले॑षु॒ जुष्टा॑म॒ ।
दु॒र्गा दे॒वीः श॑रण॒महं॑ प्र॒पद्ये॑ सु॒तर॑सि॒ तर॑से॒ नमः॑ ॥२॥

अ॒ग्ने त्वं पा॑रया॒ नव्यो॑ अ॒स्मान्ध॒स्वस्ति॑भि॒रति॑ दु॒र्गाणि॒ विश्वा॑ ।
पू॒श्च पृ॒थ्वी ब॑हु॒ला न॑ उ॒र्वी भ॒वा तो॒काय॑ त॒नया॑य॒ शं योः॑ ॥३॥

वि॒श्वानि॑ नो दु॒र्गहा॑ जा॒तवे॑दः॒ सिन्धुं॑ न ना॒वा दु॒रिता॑ऽति॒पर॑षि ।
अ॒ग्ने अ॒त्रि॒वन्म॑न॒सा गृ॑णा॒नोऽस्मा॑कं॒ बोध्य॑वि॒ता त॒नूना॑म् ॥४॥

पृ॒तना॒ जित॑ः॒ सह॑मा॒नमु॒ग्रम॒ग्निः हु॑वेम॒ पर॒माध॑स॒धस्था॑त् । स
नः॑ पर॑ष॒दति॑ दु॒र्गाणि॒ विश्वा॑ क्षा॒मद्दे॒वो अ॒ति दु॒रिता॑त्य॒ग्निः ॥५॥

प्र॒बोषि॑ क॒मीड्यो॑ अध्व॒रेषु॑ स॒नाच्च॑ होता॒ नव्य॑श्च॒ सध्मि॑ ।
स्वाश्चा॑ग्ने त॒नुवं॑ पि॒प्रय॑स्वा॒स्मभ्य॑ च॒ सौभ॑ग॒माय॑जस्व ॥६॥

गोभि॑र्जु॒ष्टम॒युजो॑ निषि॒क्तं त॒वेन्द्र॑ वि॒ष्णोर॒नुस॑श्च॒रेम॑ । नाक॑स्य
पृ॒ष्ठम॒भि सं॒वसा॑नो॒ वैष्ण॑वीं लो॒क इ॒ह मा॑दयन्ताम् ॥७॥

का॒त्या॒य॒नाय॑ वि॒द्महे॑ क॒न्यकु॑मा॒रि॑ धीम॒हि।
तन्नो॑ दु॒र्गिः प्र॒चो॒दया॑त्॥